

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci **žalobcu: Mgr. R. L.**, bytom O., zastúpený *JUDr. P. H., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. X., P.O.B. X., B.* proti **žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 55/2009 zo dňa 31. marca 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 108/2009-30 zo dňa 7. apríla 2011, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 108/2009-30 zo dňa 7. apríla 2011, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“ zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania

zákonosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 31.3.2009, č. 55/2009, ktorým zamietol rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 3/2009 zo dňa 26.1.2009 - *ktorým minister dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky odvolal podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, platnom v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 73/1998 Z. z.“) s poukazom na § 35 ods. 9 cit. zák. dňom 1.2.2009 žalobcu zaradeného v stálej štátnej službe vo funkcii zástupcu riaditeľa odboru Železničnej polície Bratislava – oblastnej správy ŽP Trnava* - a personálny rozkaz potvrdil. O trovách konania rozhodol poukazom na ust. § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len “O.s.p.”) tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd mal za preukázané, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, dostatočne zistil skutočný stav veci, a preto nebol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Konštatoval, že žalobca zastával funkciu zástupcu riaditeľa Odboru ŽP Bratislava, oblastnej správy ŽP Trnava, preto ho s ohľadom na jeho zaradenie bolo potrebné považovať za „nadriadeného“, v kontexte ustanovenia § 35 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z., samotný návrh na prevedenie žalobcu bol predložený ministrovi dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) a zároveň bol prerokovaný so Základnou organizáciou Odborového združenia železničiarov pri ŽP, ktorá s prevedením žalobcu podľa § 35 ods. 2 cit. zák. vyslovila súhlasné stanovisko. Podľa názoru krajského súdu ustanovenie § 35 ods. 2 citovaného zákona, definuje špeciálne kompetencie ministra, ktorý môže práve z dôležitého záujmu služby aj nadriadeného previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, alebo ak to nie je možné, preložiť na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu aj bez uvedenia dôvodu. Zdôraznil, že zákonodarca ministrovi taxatívne nevymedzil dôležitý záujem služby, neupravuje to ani žiaden interný predpis, preto okolnosti dôležitého záujmu služby sú ponechané na jeho úvahe. Taktiež uviedol, že toto zákonné ustanovenie nevyžaduje uvedenie dôvodov, pre ktoré takéto rozhodnutie bolo vydané. Krajský súd sa vysporiadal i s ďalšími žalobcom vznesenými námietkami a to ohľadne nesprávneho poučenia uvedeného v personálnom rozkaze, neoznámení mu zloženia poradnej komisie ako i služobného hodnotenia, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné. V súvislosti s nesprávnym poučením uviedol, že žalobca aj napriek nesprávnemu poučeniu podal proti personálnemu rozkazu rozklad, ktorý sa vzhľadom na znenie ust. § 242 ods. 2 citovaného zákona považoval za podaný včas. Čo sa

týka námietky žalobcu o neoznámení mu zloženia poradnej odvolacej komisie, krajský súd skonštatoval, že žiadne zákonné ustanovenie neukladá nadriadenému, aby oznamoval policajtovi zloženie osobitnej komisie a zákon dokonca ani neumožňuje podať námietky zaujatosti voči jej členom. Zdôraznil, že osobitná komisia na prejednanie rozkladu má iba povahu poradného orgánu ministra a minister jej návrhom nie je viazaný. Okrem iného poukázal na znenie ust. § 237 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, pričom jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia a namietal, že krajský súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či bolo ministrom pred vydaním personálneho rozkazu č. 3/2009 postupované v súlade s dvanástou časťou (konanie vo veciach služobného pomeru) zákona č. 73/1998 Z. z. Podľa názoru žalobcu minister dopravy, pôšt a telekomunikácií SR pred vydaním personálneho rozkazu v súlade s dvanástou časťou zák. č. 73/1998 Z. z. nepostupoval a porušil ust. § 233 citovaného zákona, podľa ktorého „oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady“. Poukázal na skutočnosť, že minister vychádzal pri vydaní rozhodnutia iba z materiálov, ktoré citoval (informácia generálneho riaditeľa ŽP pre ministra DPaT č. GRŽP-47/2009-PO zo dňa 21.1.2009, návrh riaditeľa Oblastnej správy Železničnej polície Trnava vedený pod č. OŽP-124/2009-TT zo dňa 23.1.2009, žiadosť riaditeľa Oblastnej správy Železničnej polície Trnava vedená pod č. OŽP-125/2009-TT zo dňa 23.1.2009, stanovisko ZO OZŽ pri Železničnej polícii č. OZŽ-3/2009), pričom dôvody sú uvedené iba v návrhu riaditeľa Oblastnej správy Železničnej polície Trnava vedeného pod č. OŽP-124/2009-TT zo dňa 23.1.2009. Žalobca zdôraznil, že minister nemal k dispozícii iné rozhodné okolnosti, ktoré by svedčili v jeho prospech alebo neprospech a taktiež sa nezaujímal o jeho názor, čím postupoval v rozpore s ust. § 233 ods. 2 citovaného zákona, na ktoré ustanovenie žalobca poukázal. Žalobca taktiež namietol, že mu bolo odňaté právo navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy (§ 238 ods. 3 citovaného zákona). Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdiť. V celom rozsahu sa stotožnil s jeho dôvodmi a pre potreby odvolacieho súdu zotrval na svojom vyjadrení k žalobe. Mal za to, že krajský súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, na ktoré poukazoval v žalobe, rozsudok, ktorý bol vydaný po riadnom zistení skutočného stavu veci, obsahuje predpísané náležitosti a je v dostatočnom a zrozumiteľnom rozsahu odôvodnený. Odvolacie námietky vyhodnotil ako nedôvodné. Zároveň upriamil pozornosť na to, že súd nemôže preskúmavať správne rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo dňa 31.3.2009, č. 55/2009, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 26.1.2009 a personálny rozkaz potvrdil.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 26.1.2009 odvolaný podľa ust. § 35 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. s poukazom na ust. § 35 ods. 9 zák. č. 73/1998 Z. z. dňom 1.2.2009 z funkcie zástupcu riaditeľa odboru ŽP Bratislava, Oblastnej správy ŽP Trnava. Odvolanie bolo vopred prerokované s príslušným odborovým orgánom podľa ust. § 35 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. z dôvodu, že to vyžaduje dôležitý záujem služby.

Personálny rozkaz obsahoval nesprávne poučenie o nemožnosti podať opravný prostriedok. Žalobca uvedený personálny rozkaz vzal na vedomie dňa 26.1.2009 a dňa 25.2.2009 podal žalobca proti nemu rozklad. Následne rozhodnutím ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 55/2009 zo dňa 31.3.2009 bol personálny rozkaz potvrdený. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že minister je oprávnený aj bez uvedenia dôvodu policajta, aj nadriadeného, previesť na inú funkciu, jedinou podmienkou je predchádzajúce prerokovanie prevedenia s odborovým orgánom a tá splnená bola, nakoľko odborový orgán Železničnej polície, Závodný výbor ZO OZŽ pri Železničnej polícii Bratislava listom súhlasil s prevedením účastníka konania podľa ust. § 35 ods. 2 zák. č. 78/1998 Z. z. Súčasťou administratívneho spisu je aj personálny rozkaz riaditeľa oblastnej správy železničnej polície Trnava č. 100 zo dňa 30.1.2009 o ustanovení žalobcu do funkcie starší odborný inšpektor oddelenia ŽP Bratislava – Petržalka, odboru ŽP Bratislava, Oblastnej správy ŽP Trnava, ktorý nie je vo vzťahu k preskúmvanej veci, keďže žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. bolo napadnuté rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz, ktorým bol žalobca odvolaný z funkcie zástupcu riaditeľa odboru ŽP Bratislava, Oblastnej správy ŽP Trnava.

Podľa ust. § 33 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície platnom v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 73/1998 Z. z.“), policajt sa ustanoví alebo vymenuje do voľnej funkcie, ak spĺňa požadované kvalifikačné predpoklady na túto funkciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Do funkcie, na ktorú sa vyžaduje špeciálna odborná spôsobilosť, sa policajt ustanoví alebo vymenuje, ak spĺňa túto spôsobilosť a osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovené kvalifikačné predpoklady na funkciu nemožno odpustiť pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie v stálej štátnej službe. Pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie sa súčasne prihliada na dĺžku odbornej praxe, závery služobného hodnotenia a na zdravotný stav policajta.

Policajta ustanovuje do funkcie a odvoláva z funkcie príslušný nadriadený.

Vymenovaním do funkcie sa obsadzujú funkcie nadriadených v priamej riadiacej pôsobnosti ministra.

Policajt, ktorý bol vymenovaný do funkcie podľa odseku 3, môže byť z tejto funkcie odvolaný, a to aj bez uvedenia dôvodu.

Vymenovanie do funkcie a odvolanie z funkcie podľa odsekov 3 a 4 môže vykonať výlučne minister, ak osobitný predpis 10a) neustanovuje inak.

Podľa ust. § 35 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z., minister môže policajta zaradeného v útvere inšpekčnej služby 10b) a ak to vyžaduje dôležitý záujem služby, aj nadriadeného, previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preložiť na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu aj bez uvedenia dôvodu po predchádzajúcom prerokovaní s odborovým orgánom.

Podľa ust. § 35 ods. 9 zák. č. 73/1998 Z. z., prevedenie na inú funkciu alebo preloženie na inú funkciu sa vykoná odvolaním policajta z doterajšej funkcie a jeho ustanovením alebo vymenovaním do inej funkcie podľa § 33.

Podľa ust. § 241 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Podľa ust. § 247a zák. č. 73/1998 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok) okrem výkonu rozhodnutia.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená

rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení s obsahom administratívneho ako i súdneho spisu sa v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom a dôvodmi rozhodnutia, ktoré sú prezentované v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Podľa ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p., ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

S poukazom na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa obdobnou vecou v rozhodnutí č. 1Sžo/113/2007 z 11.3.2008 už zaoberal, v súlade s ust. § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na jeho znenie, ktorého časť zároveň uvádza.

„Rozhodovanie ministra vnútra, ktorým realizuje svoju právomoc menovať a odvolávať nadriadeného v zmysle zákona č. 73/1998 Zb. má povahu správneho úkonu, minister vnútra pritom vystupuje ako správny orgán sui generis. V danej veci vystupuje ako správny orgán, ktorý autoritatívne aplikačne rozhoduje v oblasti právne determinovaných subjektívnych práv subjektov so záväznými právnymi dôsledkami pre tieto subjekty. Správne orgány, ale i súdy v rámci prieskumu zákonnosti správnych rozhodnutí musia dôsledne aplikovať jeden zo základných princípov právneho štátu, ktorý je vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať „iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. V zákone č. 73/1998 Zb. nie je vymedzený obsah a teda ani hranice pojmu „dôležitý záujem služby“, neupravuje to ani žiaden vykonávací predpis, je teda vecou voľnej úvahy ministra vnútra, ktoré skutočnosti bude považovať za dôležité záujmy služby. Predovšetkým však bolo potrebné vychádzať z právnej konštrukcie ustanovenia § 35 ods. 2 zákona a zo systematiky zaradenia slov „aj bez uvedenia dôvodov“ na konci vety, z čoho bolo potrebné vyvodiť záver, že uvedené slovné spojenie sa vzťahuje na obe časti (ktoré sú spojené spojkou „a“ predmetného odseku 2), teda nielen na príslušníkov PZ zaradených na útvare inšpekčnej služby, ale aj na nadriadeného, a teda toto personálne opatrenie (hoci s podmienkou „ak to vyžaduje dôležitý záujem služby“, ktorá v predmetnom personálnom

rozkaze formou jej deklarovania splnená bola), bolo možné realizovať aj bez uvedenia dôvodu.“

Senát odvolacieho súdu vzhľadom na uvedené taktiež námietky žalobcu v danej veci považoval za neopodstatnené.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správny orgán prvého stupňa v danom prípade postupoval v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z., vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia a vo veci rozhodol skutkovo a právne správne, žalovaný správny orgán sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia s námietkami žalobcu vznesenými v rozklade proti personálnemu rozkazu náležite vyporiadal, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je treba považovať za súladné so zákonom, a preto súd prvého stupňa rozhodol vo veci zákonne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd taktiež považoval za nedôvodnú námietku žalobcu, že krajský súd sa nezaoberal skutočnosťou, či bolo ministrom pred vydaním personálneho rozkazu č. 3/2009 postupované v súlade s dvanástou časťou zákona č. 73/1998 Z. z., kedy minister podľa názoru žalobcu pred vydaním rozhodnutia nezaobstaral potrebné podklady na rozhodnutie a teda presne a úplne nezistil skutočný stav veci. Aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu tým, že žalovaný postupoval vo vzťahu k žalobcovi podľa ust. § 35 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z., uplatnil tým svoju kompetenciu. Posúdenie dôležitého záujmu služby je ponechané z dôvodu absencie akejkoľvek úpravy na voľnú úvahu príslušného orgánu. Minister rozhodol o odvolaní z funkcie žalobcu na základe svojej úvahy, kedy podklady obsiahnuté v administratívnom spise o skutkových okolnostiach, mu postačovali na to, aby rozhodol v súlade s ust. § 35 ods. 2 citovaného zákona. Pokiaľ teda minister v danom prípade zvolil postup podľa citovaného ustanovenia a žalobcu odvolal z funkcie bez uvedenia dôvodu, skúmanie dostatočného zistenia skutkového stavu vo vzťahu k tomuto ustanoveniu ako aj k obsahovým náležitostiam rozhodnutia nie je právne významné.

V súvislosti s odvolacou námietkou týkajúcou sa upretia procesných práv žalobcu je potrebné uviesť, že žalobca počas celého konania konkrétne nenamietal upretie jeho práv jednak to, že mu nebolo umožnené navrhovať dôkazy na podporu jeho tvrdení ako ani to, že mu nebolo umožnené nahliadať do spisu, robiť si výpisky z dokladov. Z obsahu

administratívneho spisu nie je vôbec zrejmé, že žalobca sa uplatnenia svojich práv počas konania účinne domáhal. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku za účelovú.

Odvolací súd pri prieskume žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu z pohľadu väd, na ktoré prihliada z úradnej moci nezistil, že by rozhodnutie žalovaného bolo postihnuté vadou majúcou za následok jeho nezákonnosť.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. júla 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth